

Lletrejar la ciutat

Un acròstic és un text en què la suma de les lletres que ocupen un cert lloc (normalment, les inicials) crea una nova paraula o una frase que pot llegir-se independentment de l'original... I quina mena d'acròstic podem formar amb la paraula *Barcelona*? Què voldria dir cadascuna de les seves lletres si poséssim dret el nom de la ciutat i esdevinguessin, així, les inicials de nou noves paraules? Aquest joc més o menys innocent es carrega de sentit si acceptem ni que sigui com a hipòtesi de creença -difusa però també difosa- que els noms tenen a veure amb les coses (o, si voleu, les coses amb el seu nom)... I si les lletres que formen BARCELONA continguessin ja l'essència de la ciutat? Quina és, aquesta essència?

Barcelona és sobretot la gent que hi viu, els barcelonins i les barcelonines: per començar, tenim doncs una B. A més, aquesta ciutat ha estat i continua essent espai de trànsit, d'arribada i de partença, d'acollida: d'aquí la primera A. Romana, visigoda, àrab, comtal,...dos mil anys d'història hi són presents d'una manera permanent, la carreguen de record, per això la R. Caldrà, a més, no oblidar-hi la cultura, en el sentit més ampli del terme, del llibre a la gastronomia, de la música a l'esport, de les tradicions a les associacions: tot plegat resumit en la lletra C. Envoltada per rius, muntanya i mar, l'urbs viu a més un delicat equilibri territorial que intenta mantenir d'una manera sostenible: heus ací la E. La història d'aquesta ciutat i la seva gent és també una suma de revoltes, de setges, de morts, de moviments contra l'opressió o la injustícia, de lluita: per això la L. Oberta geogràficament al mar i als camins, oberta a nous costums, oberta a noves idees, a altres persones: sempre oberta, amb una gran O. Naturalment, una cruïlla de camins és també lloc de mercat, i la nostra ciutat ha fet de l'activitat, de la laboriositat, dels negocis un altre tret distintiu: la seva N. A tot això ja només ens falta afegir-hi l'art, del romànic i el gòtic al Modernisme, de les galeries als museus o a les escultures al carrer com aquella de Joan Brossa al Velòdrom que diu, simplement: A

Hem encarregat a nou autors i a nou fotògrafs (onze, de fet, perquè hi ha hagut dues parelles treballant juntes) barcelonins de naixença o d'adopció que es moguin per la nostra ciutat i en l'expliquin, que ens la mostrin, amb l'únic requisit d'haver de cenyir-se al concepte relacionat amb cada una de les lletres que componen el nom de la ciutat: així, tenim els barcelonins, l'acollida, el record, la cultura, l'equilibri, la lluita, l'obertura, els negocis i l'art de Barcelona escrits i retratats amb la més gran llibertat per un grapat d'excel·lents creadors contemporanis, i convertits en un llibre objecte alhora fragmentari i unitari, com la ciutat objecte de què es parla.

De la mateixa manera que a *La ciutat de vidre*, de Paul Auster, un personatge camina cada dia durant dues hores per Nova York dibuixant sobre el plànol un itinerari en forma de lletra gegantina, i de la suma de dies i de lletres en neix un missatge amb sentit, volem creure que la suma de totes aquestes lletres, de totes aquestes imatges que teniu a les mans traça ja des d'ara el territori de les nostres imaginacions, de les nostres explicacions, del que diem que és i el que volem que sigui Barcelona, una imatge nova feta amb molts fragments, amb moltes miques, amb cada frase, amb cada punt de vista: amb totes les peces de l'acròstic.

Jaume Subirana, director de *Barcelona acròstic*